

PREKMURSKI GLASNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
v MURSKI SOBOTI, Lendavska ulica št. 61.
OGLASI STANEJO ZA 1 mm VIŠINE
IN 80 mm ŠIRINE K 1.—

Izhaja vsako nedeljo.

Posamezna številka velja 2 kponi.

NAROČNINA: ZA CELO LETO — 80 K
ZA POL LETA — — — — 40 K
ZA ČETRT LETA — — — — 20 K
ZA 1 MESEC — — — — 7 K

Meja.

Bilo je leta 1919, da je Jugoslávija dobila od Velike Antante nalogo, da zaséde jugozapadni tao Madžarske, tam, gde že više 1000 let biva slovensko ljudstvo. Gda je vojna skončana bila, dosta je k tomi pomoglo, ka se je odločilo: samoodločba narodov, nikši orság ne smej meti túhinskoga ljudstva pod sebo, sakši narod more meti svojo držávo, či more takša držáva samo živeti. Ljudstvo je samou po leg takše formule zapústilo bojišče, odišlo je domo, da si ustvari svoje držáve. Tá formula: národ v svoje národne držáve že túdi odločilo, da je jugozapadni tao Madžarske spadno pod Jugoslávijo.

Antanta je odločila meje, do šterimó naj ide jugoslávská vojska, Antanta je potégnola to linijo, mejo, štera pa ne odgovárja právdi. Znáno je, ka prek gnešnje granice na severi biva više 12.000 Slovencev. Šteri ešče nadale ostánejo pod Madžarskov. In tej Slovenci so vrli, zavedni ljudjé, oni znájo, kelko do mogli ešče ne vole trpeti pod Madžarskov, pa oni želežo, ka bi spadnoli pod Jugoslávijo. V slobodni svoji držávi ščéjo živeti, ár znájo, ka morejo samo v svojoj držávi nájtí právdo in miroven žitek. Pred krátkim cajtom so bilij ništerni Slovenci prek granice eti v Prekmurji, pa smo jih opitali, či ne želežo bivati v Jugosláviji. „Ne želežmo samo, mi túdi známo, ka spádnemo pod Jugoslávijo, ár pravica more zmáhati“, bio je njuv odgovor.

Túdi so gučali, ka se širi tam prek granice na Madžarskom glás, ka de bodoča granica med Jugoslávijov in Madžarskov Rába. In v istini splój do Rábe biva slovensko ljudstvo, zádjni ostanki mogočnoga slovenskoga ljudstva, štero je v níгдаšnjih cajtih ládalo po ogrskoj nížini, dokéč jih je nej barbárski Madžar podjármo.

Sigurno računamo, ka do túdi oni Slovenci, šteri gnes ešče bivajo v Madžarskoj, v krátkom cajti spadnoli k Jugosláviji. Bila bi to pravica in naša držáva sé pa more pobrigati, ka našemi ljudstvi na ovom kráji granice pomore.

Zaistino, ka prek granice živé ešče dosta jezér Slovencev, trebej računati našoj delegáciji, štera de zdaj v krátkom cajti z madžarskov delegácijov granice določila. Naša delegácija more stálno znati, v šteri vesnicaj na ovom kráji granice ešče Slovenci bivajo. Za té Slovence more svoj glás zdignoti in zahtevati, ka spádnemo k Jugosláviji. Sakši Slovenec, šteri prekostáne na Madžarskom, je zgübleni za nás, Madžari do žnjega in žnjegove decé v krátkom cajti

túdi „Madžara“ napravili, za 20 let nede več Slovencev tam prek zdajšnje granice. Nam se jáko milijo tej nevolni bratje, ár velka moutra de njuvo življenje pod tejni vnogimi grofami, mágnáti in dúhovniki, ki zdaj ládajo na Madžarkom. Tej jávni morilci siromaškoga ljudstva do istínske madžarizácijske fabrike meli v šoláj, ka do slovensko deco mejsili za Madžare.

To je náloga naše delegácije pri določitvi granice, na štero se trebej že zdaj pripraviti.

Granica, do štere zdaj ségne Jugoslávija, se pri gornastávljanji stálne granice, na škodo Jugoslávije nemre spremíniti. To je stálno. Šteri ešče na to misli, nika ne pozna prilik, či pa jih pozna in misli, ka je poslabšanje granice za Jugoslávijo mogoče, té si dela kvár sebi in túdi drüгим, šterim té zablodjene misli naprej prinesé.

Antanta je ednok zapovedla, ka naj naša držáva zaséde Prekmurje; to se je zgodilo, zdaj se nanč nemre zgoditi, ka bi naša držáva šla nazáj: oblásti smo gor nastavili, našo právdo notrispelali po celom Prekmurji, ceste delamo in moste, železnica se pa túdi v krátkom cajti začne delati, na štero je vláda že obečála 300 milijon dinárov kredita, mislimo ka bi v zdajšnjem cajti ena držáva nej telko reskirala za železnico v Prekmurji, kak Jugoslávija, ár ona v srci in nej na jeziki nosi želenje našega národa; ali mislite, ka se dela vse to samo za pár mesece?

Što oči na právom mesti má in v srci poštenjé, lejko že vöspozná, ka se granica nemre dosta spremíniti. Šlo de za pár klaftrov na ništernih mestaj, gde je to potrebno, na priliko či zdaj ednoga vértá njiva spádne polojno na etekráj granice, polojno pa na ovkráj, takše se more vöpopraviti, da pa to se zgodij samo na kvár Madžarske. Jugoslávija nedá stopája zemlé kraj, želežla de, ka se vsi Slovenci prikapčijo k njej, túdi oni, šteri so zdaj v Madžarkoj.

Záto kraj z norijov, vsi na dela, ka našo krajino Prekmurje na tisti stáliš gorsprávimó, kakši je v Jugosláviji.

Nastavitev

Jugoslovanske demokrátске stranke v Prekmurji.

V soboto večér, dné 23. toga meseca se je v Murski Soboti obdržo gjülejš za nastavitev mestne organizácije Jugoslovanske demokrátске stranke za Mursko Sobotu i okolico. Navzoče domačine i nejdomačine vsej verevavlüváj je pozdravo gospod dr. Igo Janč, ki je gjülejš odpro i sledéče govoró:

Na prošnjo tájništva Jugoslovanske demokrátске stranke smo se odločili nastaviti za M. Sobotu i okolico mestno organizácijo JDS. Prvé bi pa té stopáj včinoli, si moremo razjasniti politični položáj v Jugosláviji, Sloveniji i v Prekmurji. Na podlági toga nam bou mogoče na čisto priti či bi na mesti bila nastavitev takše organizácije v Prekmurji.

Kak nam je znáno, so politične partáje v našem orsáji v dvá velkiva tábora razceplene: v tak zváne centraliste i autonomiste. Kotrige obej politični skupin trdíjo, da njim na srci leži dobrobitje orsága; sakša skupina pa ščé to doséči po svojoj poti. Autonomisti právijó, da je konsolidácija (vrédspávljanje) orsága zagvüšena samo po poti bodisi plemenske, bodisi pokrajinske autonomije; centralisti pa trdíjo, da je konsolidácijo mogoče doséči s stvorjenjom močne centralne oblásti i po poti raztálanja orsága v oblásti.

Centralisti so postavili za svoj cil orsačko edinstvo i da se to dá nájbole doséči v to formo, da se zvarijo vse pokrajine orsága v edno živlensko celoto nej gje loč na historične (zgodovinske) meje, plemenske i drüge posébnosti; povdárjajo, da obstoji nevarnost oslabenja orsačke misli, či bi ostali pri pokrajinski autonomiji, ár bi se na takšo formo pústilo preveč mogočnosti vnogoféle razdirajočim silam. Za miseo orsačke edinosti sta se zavzéli obej največši i najmočnejši partáji v držávi: demokrátje i radikálci, šterim so se ešče pridrüžili slovenski kmeti i muslimáni. Z njihovim skupnim delom se je sprejeo v ustavnóm odbori (alkotmánygyülés) z málimi spremenjávami vládni ustávni plán (alkotmány terv), od šteroga je vüpati, da se bo sprejeo túdi v ustavodajni skupščini (alkotmányhózo országyülés).

Kak je vládna večina rešila pitanje centralizma s pitanjom samoupráve (önkormányzat), nam je znáno iz določbe od upravni oblásti v poglávji VIII. ustávnoга plána. Tú se določuje, da se upráva držáve zvršuje po oblástaj, zrezaj (kerület járás) i občinaj. Edna oblást ne smej več meti, kak 700,000 prebiválcov. Na čelo vsakše oblásti se postávi velki župan (főispán), šteroga krao postávi. Predstojniki zrezov i občin pa se bodo volili. Držávne finance, železnice, soldáštvo i šolstvo so pridrüžáne centrálnej vládi, vse drügo pa pripádne v oprávljanje samouprávnim oblástam (oblástne finance, občna dela, kmetijstvo, živinoreja, logárstvo, ribárstvo, oprávljanje imánja oblásti, národno zdrávje, krajevna občna varnost, socijálna skrb, itd. itd.)

Centralizem, ki se samo predstávla od orsački zadev (finance, železnice, soldáštvo i šolstvo) je od nasprotnikov, tak zváni autonomistov na telko razkričani, da prej zatogavolo se more fundati orsačko edinstvo.

Autonomisti, ki želijo stáre pokrajine v svoji prejšnji mejaj goriebdržati i štere po večini iz zgodovine izvirajo, pa želežo za poedne pokrajine takšo autonomijo, štera bi obségála túdi pokra-

jinske železnice, od orsága nej odvisne pokrajinske finance i posébnó pa pokrajinsko šolstvo.

Da pa so se takšim autonomijskim želim vsi istinsko državostvorni ljudje mogli proti postaviti, se samo obsebi razmi, ár bi takša autonomija orsága v orsági redila. Z najnovejši pripetnosti našega orsága pa je že znáno, da so se za autonomijskimi želimí skrivali separatistični, celou protiorsački nameni. Či bi autonomisti svoje žele v istini doségnoti mogli, bi tou pomejnó nevarnost za obstoj države. Razmere v novopridobleni pokrajina, ki so bilé prvle pod drugimi orsági, so ešče nej na telko vréd správlene, da bi dopústile brezskrbno življenje. Či poglédamo samo na zituácijo (razpoloženje) v Prekmurji, more taki svetlo postáti, da bi na priliko v velki pridobleni pokrajina Vojvodine (Báčka — Banát) i Macedonije trnok lejko zrasle v premoč protidržavne večine; s tém bi bilou pa túdi državno edinstvo v nevarnost súnjeno. Mislimo si samo na gonjo slovenski klerikálcov, radičovcov, frankovcov, hrvaške zajednice.

Da naši klerikálci s takšov silov zahtevajo pokrajinsko autonomijo Slovenije samo z namenom, da bi v Sloveniji znova vpelali stáre klerikálne praktike, da bi davili šolstvo i stvorili stráhovládo klerikalizma, tou vsi známo.

Iz tej dáni pejasnil bi meli záto rešiti pitanje ali bi za nás na mesti bilou, da se túdi Prekmurci pridružímo demokrátски partáji, ki má v istini na srci državno edinost. Mislim, da nam je tou pitanje potrditi, nej samo zavolo občnoga političnoga stánja v orsági, témveč túdi zavolo posébnoga krajevnoga položája v Prekmurji.

Boj za konsolidácijo države i državno zedinjenje pomejni za Jugoslovansko demokrátски stranko túdi boj proti klerikalizmu.

Edina partája pa, štera je razmila v Prekmurji valánost doségnoti, je klerikálna stranka. To pa se ji je posrečilo samo zavolo popolne desorganizácije vsej protiklerikálni elementov.

Lanjsko leto se je poskušila nastaviti v Prekmurji pod pláščom Samostojne kmétske stranke za Slovenijo tak zvána Samostojna prekmürska kmétska stranka. Gučalo se je vnogo, delalo pa premalo. Pár kédnov pred volitvami kóvetov se je porodila samostojna prekmürska demokrátски organizácija pod iménom »Domáča vérstvena stranka«. Nastop té partáje je razmeto samo po iméni »Samostojno prekmürsko kmétsko stranko«, liki túdi DVS záto nej mogla prvi potrebni svoji cilov doségnoti, ár se je samo na domáče razcepleno lúdstvo naslájala i za svojim hrbtom pa nikšega pomočnika nej mela. Osamlena je v ne-

varnosti stála, da bi se poleg svojega poštenoga nakanenja mogla nazádnje vtópti v Madžaronství. Takšega dúja kotrige v vodstvi so začnole svoje strúne brackati. Takše elemente pa mij neščemo, nemremo i nesmimo slediti.

Da proti takšemi začinjánji i vsestranskoj rováriji močen faktor protipostávimo, se nam je zdelo potrebno napraviti stopáje za nastavitev organizácije Jugoslovanske demokrátски stranke, da bomo meli v Prekmurji stranko, ki de zaistino stála na državnom stališči i ki bode poskušila združiti pod svojem krili vse elemente, ki ščejo biti právi Jugoslováni, ki s vso močjov nastopi i potere vsakše protidržavno hrepenenje i hujskanje; borila de se: što nej znami, je proti nam! Govornik se z odobránvanjom i ploskanjom počasti od navzoči.

(Dale pride.)

Ešče nikaj od Škafarja.

Lagovglásni Škafar Jožef bivši župan bel-tinski žalostnoga spomina, se ešče izdak nej pobogšo. Či ránc je bio že včasi po novom leti odstávleni od županstva zavolo njegovoga nepravičnoga ravnanja z aprovizácijskim blágom, ešče vendar gnes sedij v občinskom stanovánji, za štero plačuje 200 K na leto; drugi pa ponújajo za to stanovánje 1280 K; iz toga se pálik vidi, da je Škafarju na srci nájprvo lástni hasek, potem ešče samo občinski. Občini ne preostája drugoga, nego Škafarja s pomočjov sodnije vrže na cesto.

6. Januárja je mogo Škafar izročiti občinske posle novomi gerenti. Mesec dni sledi pa je finančna stráža dozastávila nikšemi posestniki v Bel-tincih na avstrijskoj meji kobilo, za štero dotičnik nej meo potnoga lista od občine, temveč ponarejen živinski potni list z občinskim štampilom in ponarejenim podpisom zdájšnjega župana. Po izpovedbi prizadetoga posestnika se je izkázalo, ka njemi je té ponarejeni živinski potni list vópostavo Škafar Jožef za 20 K pláče. Zavolo té hamišije je proti Škafarji začnjeno kaštigansko postopanje.

Drva, štere so bilé pridržáne za občinsko kancelajo je pridržo Škafar zasébe. Kak de se Škafar sporazmo z gg. Ostercom in Klepcem zavolo onih 100.000 K kaucije, štero sta jih tejva dvá gospoda založila za 997 vreč, smo radovedni, gdé je Škafar té vreče oudo za 9.970 K, češ, da bi s tejmí penezi pláčo voznine, štere so je ostali komunisti dužni ráznim posestnikom, pláčo pa je od tej voznin samo znesek 2280 K, kaj pa je napravo z ostánimi penezi, toga ešče nej povedo.

pripravnoga človeka, kúpila je breznáčajnoga odpádenca Mikola, ki puni té noviničke s svojimi lážmi.

Známo, ka je preveč poštenjá vrejen za té novine, či se žnjimi pečao. Známo, ka more Mikola s svojim pisanjom znoriti samo kákšega nerazsodnoga človeka, ne more pa vplivati (hatni) na veliko množino pametnoga mišljenja lúdi. Vzrok, da pišemo ete redij, je samo to, ár ščeemo gorposvejtiti nesréčne zapelance, ka ne včinijo kaj takšega, kar bi jim moglo prinesti kvár. Što misli, ka zná naše lúdstvo kaj hasnovitnoga navčiti, naj vódáva svoje novine med nami samimi, torej v Murški Soboti, što pa od daleč, iz Budapešta sramoti naše brate, šteri so prišli med nás iz Slovenije, tákši človek je samoga sebé obsodo, tisti nam nešče dobro. Madšari, šteri so skrbeli samo za »prvoga klása« lúdi; so nigdár nika dobrogá nej včinioli za veliko množino siromákov. Človek, ki sedij med Madžari v Pešti in za njé piše, nema brige za dobrobitnost Prekmurca, tákši človek je z Judášovimi groši kúpleni in pláčeni od naši nájvékši neprijátelov. To je Mikola in

Té šteber klerikálcov, velki prijátelj in zavúpnik Kleklinov ide seveda vsaki dén k spovedi in obhájali; nam se to zdi ešče premalo, ker je žmetno verjetno, da bi celou to zadostno bilo za očiščenje njegove kosmáte dúše.

Prvi

velki gyülejš

mestne (krajevne) organizácije Jugoslovanske demokrátски stranke za Murško Sobotu i okolico se obdrži

v nedelo, dné 8. mája t. l.

ob 11. vóri predpoudnévom pred hotelom Dobrai v Murški Soboti.

Govorilo de več domačinov i túdi z Máribora pridejo govorniki.

Na videnje!

VODSTVO (odbor).

NOVICE.

Prekmürska autonomija je hinavčija. Klerikálci kričijo za autonomijo. Lejko mislite, da tej komedijske se resan borijo za kakše slobočine našega lúdstva? V nikšem táli nej; pa či bi rávno prilóžnost meli se trúdití za kakše potrebne pravice Prekmurcov, njim je tou devéta briga bila že te, gda so njihovi voditeli ešče pri kopánji sedeli. Zakoj pa te oni blodijo svet z autonomijov? Ka pa ščejo? Preminole blázene cajte si nezáj želijo, samo za tou se borijo! Oni ščejo svojo cerkveno oblást tak nejodvisno meti, kak eden orság v orsági i poleg toga pa ešče vsefelé predprávice za dúhovništvo pred drugimi državláni. Ár so v Sloveniji klerikálci ešče v premoči, bi oni poleg vsega drugoga ešče finance, železnice i posébnó pa zakoj se trgajo, šolstvo v svoje roké dobili. Zvün soldaštva bi te vse v svojo oblást spravili. Tou so njuve skomine pod iménom autonomija. Ravnali bi radi z lúdstvom po svojoj voli tak, kak törski paša v preminoči cajtaj. Korošec i pomagáči bi Kranjsko i Štajarsko vodili. Klekl pa »Prekmürsko župánijo« dokéč bi se Mikeši, Lehári i kompanijonom nej znova posrečilo Károla ali šteroga Habsburžara v tak obečano blázene domovino nezáj spraviti. Od prekmürske autonomije bi pa poleg vsej tej špekulácij nigdár nika nej bilou. Záto što ešče kaj dá na tokšo autonomijo, naj tou zavúpanje v Mòro počí.

LISTEK.

Mikola in mi.

Kljub neprestánemi hujskanji od stráni pláčani madžarski in madžaronski agitátorov je večina prekmürski Slovencev vendar prišla do prepričanja, da definitivno spádne k králjevíni Srbov, Hrvátov in Slovencev in se že zavde, da ga čáka kak tao Jugoslávije bougša osoda, nego pod siromaškim Magyarországom. Zavest, da lejko gléda mirno v bodočnost, je vplivala pomirjevalno na to lúdstvo.

Té nevolni »krščanski« orság ne privošči Prekmurcom mirnoga življenja; či ránc čúti svojo onemoglost, vendar iz same hinavčije in zagrizenosti ne privošči našim lúdem lúblénoga méra, témveč misli sami na novo oznemirjanje. Madžarska vláda je samo s tém namenom začnola vódávati pred ništernimi meseci v domáčem jeziki pisane novine »Domovino«, štere izhájajo v Budapešti in štere nemajo drugoga cila, kak samo zapelávanje i oznemirjanje. Najšla je túdi za to

nišče drug nej. Sramota Judáši! Sramota izdajalci lástnoga lúdstva!

Poznamo mi tákše lúdi, šteri samo za svoje interese glédajo, tej lúdjé so se inda nigdár nej glásili kak Slovenci, samo so »Madžari« bilij vsigdár, ali zdaj, gda velke madžarske peneze dobijo, zdaj se glásijo in po prsaj dúncejo, kak »nájvékši Slovenci«. Či bi njim ešče pred pár leti stoj v oči pravo, ka so oni Slovenci in nej Madžari, bi je sram bilou in bi ešče proteštirali proti takšemi »napádi«. Ali da pa velki penezi lepou dišijo in zakaj bi oni nej renegáti bilij? Z dobrote do oni za madžarske peneze »Vogrski Slovenci«, či njim pláčajó. Madžarska vláda má množino »višašnji« penez, štere nevolni kméti njim morejo pláčívati in jih nemre na drugo potrošiti, záto kúpíje za njuvo propagando tákše mikoláše, šteri potém blodijo mirno lúdstvo s tákšimi lážmi, ka se vse kadij, cilou kar Mikolova »Domovina« piše. Té noviničke ešče zvün toga so tak po detečem redak-tirane, ka se nam čúdnó vidi od ednoga gimnázijskoga profesora, da tákše bedáktstvo piše. Škoda, ka pod naslov tá ne dene: »Humorističen listič«

náizgodnejše so vrste z rumenim stročjem in s čarnim zrnjem, Pižol sadimo plitvo.

Nájboljši prostor za pridelovanje zgodnje zelenjádi je seveda ográček pri hiši, ali či má primerno lego in je dovolj velik. Vzgojo sadik trnok pospešimo, ali či sejalnico prirédimo tak, da jo ponoči ali ob prav mrzлом vremeni in snegi lejko zlejka pokrijemo s kakšimi stárimimi okni, ali v sili in za malo časa túdi z blanjami.

Pri vzgoji kakšnekoli zgodnje zelenjádi se moremo posebno varovati zalivanja z mrzlov vodovodov. S tám rást trnok oviramo, namesto da bi jo pospeševali. Vobče na sprotoletje nej trebej dosta zalivati, ker má zemlja návadno ešče dovolj vlage v sebi in pa ker z vsakim zalivanjem že itak samonasebi mrzlo zemljo ešče bole ohladimo. Zgodnjo zelenjad zalivajmo samo v skrajni potrebi, samo ob toplom sunčnom vrejmeni ob útrášnji vóraj (nej večér) in s postánov, či mogoče malo segretov vodov.

Izvrsten pripomoček, da zgodnjo zelenjad správimó hitro kvišku, je večkrátno okopávanje, gda se površje zemlje osúši in se šče naréditi trda skorja.

Telko od gojitvi ništerih nájvažnejših zgodnjih vrst zelenjádi!

Temi sicer na videz bagatelnomi pitanji zelenjádi moremo v bodoče posvetiti več pozornosti. Tú mámo mnogo rodbin, ki ne štejejo niti koščka zemlje kak svojo lást, ki živéjo edino samo od svojega dela (telovnoga ali diševnoga), od zaslužka — súhi penez, s šterim morejo drágo plačúvati vsakoféle nájménše živlenske potrebščine. Ali bi nej kázalo, zdaj ob priliki izvajanja agrárne reforme, misliti túdi na té delavne siromáke, na način, da bi jim odkázale primérno velike parcele zemlje, gdé bi si lejko pridelali za lástni živelj vse potrebno zelenjávo. S tem bi bilo tem slojem v teh časih splošne draginje zdatno pomágano.

F. V.

Tržna poročila.

Ljubljana trg: Za meso je té keđen določena sledéča cena: K 28 prednji del, K 32 zádni del. Tá cena valá túdi za one mesáre, šteri nedo jemáli jüncov od mestne občine. Krávje in bikovo meso se odáva po K 20 do 24 za kg. V bodoče se bo to meso iz trga izklüčilo in odávalo samo na poséбно označenih stojnicah po trnok znižani cenaj. Mást K 43 po kg. Mela K 17-50 po kg.

Živina: Plačújejo 22 do 25 K za kg žive teže. Svinjé žive teže 28 do 30, pol pitane 25 do 26, mládi prašiči 6 do 8 kédnov 100 do 400 K falat. Jesénski prašiči po faláti 500 do 900 K.

Poljski pridelki: Pšenica K 1030 do 1040, koruza K 410 do 415, oves K 375 do 385.

PETERKA IVAN ŽELEZNA TRGOVINA

Priporočam vsefelé železo: kak plüge, dobre škéri, kosé, lopate, rasoje, grable, lance, cveke, vékšo množino „goričanske“ motike, posode, vsefelé farbe in dosta drügo dobro blágo po nájnižjoj ceni.

Ajánlok mindennemü vasat, ekét, szerszámot, kaszát, lapátot, villát, gereblyét, láncot, szeget, nagymennyiségü „hegybeli“ kapákat, edényt, mindenféle festéket és sok más jó árut a legalacsonyabb árban.

v MURSKI SOBOTI
POLEG PETERKOVE OŠTARIJE.

Deske,

lepe, sühe, late, okrogli i tesani stavbeni les vedno v zalogi pri J. Černjavič, lesni trgovec v Vučjevesi. Najnižje cene! Pri večjem odjému znaten popüst. Prehod prek Mure v Krogi, Veržeji i Petáncih.

RAZGLAŠÜJTE v „PREKM. GLASNIKI“!

Párna mašina i Turbina za mlin je k odaji.

Eden 39 HP z engliške Maršalske falvisiko i nisiko párna sila kondenzátmašin, šteri je 12 let star, v deli je vsako leto samo 1½ meseca. — E Turbina z Češke fabrike, 16 konjsk láda, za mlin, tam je jáko priličen voda 2—4 metrov spadája má.

Ludvik Šiftar mlinar, M. Soboti

ČEH in GÁSPÁR

trgovina z mešaním blágom

PRIPOROČATA VSEFELÉ LOPATE, MOTIKE, GRABLE, CVEKE IN DRÜGO, KAK TÜDI VSEFELÉ ŠPECERIJSKO BLÁGO PO NÁJ:: NIŽJOJ CENI. ::

v MURSKI SOBOTI,
Lendavska ulica, pri židovski cérkvi.

VÖRÁRSKI INAŠ

se gor vzeme pri Flisár Pavel vörari v Murskoj Soboti.

Gostilničarji pozor!

Cenj. gostilničarjem vljudno naznanjam, da sem

 OTVORIL ZALOGO PIVA 

iz Gótz-ove pivovarne v Mariboru. V zalogi bodem imel vsak čas vse vrste pivo v sodčkih in steklenicah. Pivo je izbornó in predvojne kakovosti. — Za obilna naročila se vljudno priporóča:

JOSIP KOSI gostilničar v KRIŽEVCIH, pri Ljutomeru.

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani, podružnica v MURSKI SOBOTI.

Brzójavni naslov:
JUGOSLOVANSKI KREDIT.

TELEFONSKA ŠTEVILKA 16.
Števílo poštno-ček. urada štev. 11323.

Sprejema

VLOGE NA KNJIŽICE in TEKOČI RAČUN

In jih obrestuje po 4% čistih brez odbitka rentnega davka.

Posojila na osebni kredit, na hipoteke, trgovske in druge vsakovrstne kredite. Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih-papirjev in valut po dnevnem kurzu.